

Sygnatura akt: V GC 1278/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 24 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu, V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Górna-Szuława

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Sowa

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka jawna (...), R. S. z siedzibą w K.

przeciwko: (...) Sp. z o. o. z siedzibą w O. W..

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o. o. z siedzibą w O. W.. na rzecz powódki (...) Spółka jawna (...), R. S. z siedzibą w K. kwotę 2430,65 zł (dwa tysiące czterysta trzydzieści złotych 65/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 17 marca 2017r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o. o. z siedzibą w O. W.. na rzecz powódki (...) Spółka jawna (...), R. S. z siedzibą w K. kwotę 1017,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 917,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Katarzyna Górna-Szuława

Sygn. akt V GC 1278/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 marca 2017 r. powódka (...) Spółka jawna (...), R. S. z siedzibą w K. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółka z o.o. z siedzibą w O. W.. kwoty 2.430,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 17 marca 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nabyła od niej piasek oraz kruszywo pod budowę domu jednorodzinnego w miejscowości (...). Za towar ten zostały wystawione dwie faktury VAT. Wskazała, że ona spełniła swoje świadczenie, tj. sprzedała i wydała pozwanej przedmiot umowy, natomiast pozwana nie uregulowała umówionej należności. Powódka podniosła, że wielokrotnie wzywała pozwaną do zapłaty, jednakże bezskutecznie. Wskazała, że na dochodzoną kwotę składa się należność główna wynikająca z dwóch faktur VAT oraz skapitalizowane odsetki od tej należności.

W dniu 23 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy w osobie Starszego Referendarza Sądowego wydał w sprawie sygn. akt V GNc 1091/17 nakaz zapłaty

w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanej, aby zapłaciła powódce kwotę 2.430,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 17 marca 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 647 zł tytułem kosztów procesu.

W ustawowym terminie pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana przyznała, iż nabyła u powódki materiały budowlane. Przyznała również, że nie uregulowała należności w przewidzianych do tego terminach z uwagi na powstałe zatory płatnicze u swoich kontrahentów i niesprzyjające warunki makroekonomiczne wynikające z recesji w branży budowlanej. Nadto wniosła o nieobciążanie kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną panującą w branży budowlanej.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny.

Strony prowadzą działalność gospodarczą w formie spółek prawa handlowego.

Okoliczność bezsporna.

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej powódka sprzedała pozwanej piasek oraz kruszywo pod budowę domu jednorodzinnego w miejscowości (...).

W dniu 20 maja 2016 r. powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT (...) na kwotę 1.620 zł z 14-dniowym terminem płatności oznaczonym na dzień 03 czerwca 2016 r. Zaś dnia 22 grudnia 2016 r. powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT (...) na kwotę 676,50 zł z 7-dniowym terminem płatności oznaczonym na dzień 29 grudnia 2016 r.

(dowód: faktura VAT k. 6-7).

Pozwana nie uregulowała należności w terminach wskazanych w wystawionych przez powódkę fakturach VAT.

Okoliczność bezsporna.

Pismem z dnia 28 lutego 2017 r. powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wezwała pozwaną do zapłaty kwoty obejmującej m.in. należności wynikające z faktury VAT (...) w wysokości 1.620 zł oraz faktury VAT (...) w wysokości 676,50 zł wraz z należnymi odsetkami w terminie do dnia 06 marca 2017 r., pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wezwanie do zapłaty zostało doręczone pozwanej spółce w dniu 02 marca 2017 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 10 wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru k. 8-9).

Zakreślony w wezwaniu do zapłaty termin upłynął bezskutecznie.

Okoliczność bezsporna.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów: dokumentów załączonych do akt przez stronę powodową.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty, z których dowód przeprowadzono w toku postępowania, w szczególności faktury VAT. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła jego wątpliwości, nie zostały one również zakwestionowane przez pozwaną spółkę.

Na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2017 r. Sąd pominął wniosek pozwanej spółki o przesłuchanie Prezesa Zarządu, albowiem K. K. wezwany na rozprawę do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z jego przesłuchania i skutków z art. 6 kc nie stawił się.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie powódka dochodziła od pozwanej zapłaty za sprzedany towar objęty fakturami VAT dołączonymi do pozwu.

Zgodnie z treścią art. 535§1 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Ponadto jeżeli rzecz sprzedana ma być przysłana przez sprzedawcę, kupujący obowiązany jest zapłacić cenę dopiero po nadejściu rzeczy na miejsce przeznaczenia i po umożliwieniu mu jej zbadania. Z tą chwilą, przy takich okolicznościach sprzedaży, sprzedawca – przenosząc własność i wydając rzecz – spełnia swoje zobowiązanie (art. 535 kc), a kupujący – odbierając rzecz – obowiązany jest wykonać swoje, tj. zapłacić sprzedawcy cenę (por. uchwała SN z dnia 18 listopada 1994 r., III CZP 144/94, OSNC 1995, nr 3, poz. 47). Wymagalność zaś roszczenia sprzedawcy o zapłatę ceny powstaje z chwilą, gdy sprzedawca spełni swoje świadczenie wzajemne, czyli wyda nabywcy przedmiot sprzedaży (por. wyrok SN z dnia 15 listopada 1989 r., III CRN 354/89, OSP 1991, z. 7, poz. 187). Konsensualny, odpłatny i wzajemny charakter umowy sprzedaży przesądza o tym, iż samo przyjęcie towaru za oferowaną na fakturze cenę stosownie do art. 488§1 kc rodzi natychmiastowy obowiązek zapłaty, o ile strony uprzednio nie zawierały umowy odmiennie regulującej warunki zapłaty (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 17 stycznia 1992 r., I ACr 3/92, OSA 1992, z. 7, poz. 61).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana nie kwestionowała powództwa ani co zasady, ani co do wysokości i przyznała okoliczności podniesione przez powódkę w pozwie. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana przyznała, iż nabyła u powódki materiały budowlane. Przyznała również, że nie uregulowała należności w przewidzianych do tego terminach z uwagi na powstałe zatory płatnicze u swoich kontrahentów i niesprzyjające warunki makroekonomiczne wynikające z recesji w branży budowlanej.

Wraz z wezwaniem na termin rozprawy pozwana spółka otrzymała pouczenia o treści art. 162, 207, 217, 229 i 230 kpc. Została zatem pouczona o skutkach procesowych składanych oświadczeń.

Zgodnie z treścią art. 229 kpc nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości.

„Fakty przyznane” w rozumieniu powołanego przepisu to fakty podane przez jedną stronę i potwierdzone jako zgodne z prawdą przez stronę przeciwną w drodze wyraźnego oświadczenia złożonego w toku postępowania, zarówno ustnego jak i pisemnego.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż przyznanie przez pozwaną faktów wskazanych przez powódkę w pozwie nie budzi jego wątpliwości i powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Strony wiązała umowa sprzedaży, zaś wystawione faktury VAT wskazywały sposób i termin spełnienia świadczenia. Z uwagi na okoliczność, że pozwana spółka spóźniła się ze spełnieniem świadczenia w określonym terminie, to ziściły się przesłanki do uwzględnienia żądania powódki również w zakresie odsetek za czas opóźnienia.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 7 ust. 1 i 2 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2015 r., poz. 403 ze zm.) oraz art. 482§1 kc.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 powołanej ustawy w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie, 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Zaś w myśl ust. 2 termin zapłaty określony w umowie nie

może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, chyba że strony w umowie wyraźnie ustalą inaczej i pod warunkiem że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.

W przedmiotowej sprawie nie było kwestionowane przez pozwaną, że powódka spełniła swoje świadczenie i nie otrzymała zapłaty. Zaś z treści faktur jednoznacznie wynika, że termin zapłaty wynosił odpowiednio 14 i 7 dni. Pozwana natomiast nie zakwestionowała wysokości odsetek, ani sposobu i okresu ich naliczenia.

Zgodnie z treścią art. 482§1 kc §1 od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Powódka wystąpiła w pozwie również z żądaniem zapłaty zaległych odsetek, które doliczyła do należności głównej. Jednocześnie zażądała od nich odsetek od dnia wytoczenia powództwa. Domagała się zasądzenia kwoty 1.620 zł tytułem należności głównej z faktury VAT (...) z dnia 20 maja 2016 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 04 czerwca 2016 r. do dnia 16 marca 2017 r. w wysokości 120,59 zł oraz kwoty 676,50 zł tytułem należności głównej z faktury VAT (...) z dnia 22 grudnia 2016 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 30 grudnia 2016 r. do dnia 16 marca 2017 r. w wysokości 13,56 zł. Łącznie zażądała zapłaty kwoty 2.430,65 zł.

Mając na względzie powyższe rozważania faktyczne i prawne Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.430,65 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 17 marca 2017 r. (data wniesienia pozwu) do dnia zapłaty (pkt 1 sentencji wyroku).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98§1 i 2 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Na koszty te w rozpoznawanej sprawie złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 100 zł obliczona zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. tj. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego powódki w kwocie 900 zł obliczone zgodnie z §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 09 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 86, poz. 960 ze zm.).

Pozwana przegrała proces w całości, musiała więc w całości ponieść jego koszty. Dlatego też Sąd zasądził od niej na rzecz powódki kwotę 1.017 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2 sentencji wyroku).

SSR Katarzyna Górna-Szuława